

Slavíme doma (nebo ve službě)

3. neděli velikonoční

Milí přátelé, sestry a bratři,

před námi je 3. neděle velikonoční, během které projdeme (většinou ale budeme doma) se zklamanými pocestnými kousek cesty mezi Jeruzalémem a vesnicí Emauzy. Příští neděli, 4. velikonoční, prožijeme už v kostele – pravda s rozumnými omezeními, ale už zase můžeme otevřít. Už se pomalu nevyznám v tom, co platí a neplatí, smí a se a nesmí, protože informací, a často protichůdných, je od těch v moci postavených skutečně obrovské množství. Tak snad příští neděli 3. května už v kostele. Přeci jen velikost naší církve umožňuje celkem bezbolestné provedení opatření o maximálně 15 účastnících bohoslužby – máme ale, pravda, malé kostely a kaple, tak je třeba myslet i na dvoumetrové rozestupy. Takže i my budeme muset počítat.

Tuto neděli však většinou pořád zůstáváme mimo kostelní zdi a můžeme využít bohoslužeb přenášených na Facebooku nebo na Youtube – více najdete na fb stránkách našich obcí (katedrála sv. Vavřince, tábořská farnost, Trnava, Český Těšín...).

Jako již dříve posílám opět texty modliteb a čtení pro klidnou domácí křesťanskou oslavu neděle. Můžete si zapálit svíčku, ztišit se, číst, zpívat a modlit se. Najdete i kázání.

Požehnané dny velikonoční doby! Opatrujte se, myslete na prevenci a buďte zdraví!

Váš biskup Pavel

Píseň

Vítězi k poctě zpívejme

Miloš Rejchrt

1. Ví - tě - zi k poc - tě zpí - vej - me, ve - leb - me jej hned zrá - na,
v ra - do - stí spo - lu slav - me dnes den vzkří - še - né - ho Pá - na.
Ref. Ra - duj - me se, ve - sel - me se, chvá - lu vzdá - vej - me.

2. Obětí, kterou dokonal tam na oltáři kříže,
kněz pravý nazpět Bohu dal, co držel světa kníže.
Ref.
3. Anděla zhoubce tato noc srazila v jeho pýše,
vyvedla nás ven z poroby faraonovy říše.
Ref.
4. Úzkostmi moře Rudého prošli jsme v jeho síle.
Beránek zve nás k hostině, oblečme roucho bílé.
Ref.
5. Proniká temnem světla svít, bázeň zahání víra,
tvé jméno chválí Boží lid, ó Tvůrce všehomíra.
Ref.

Úvodní modlitba

Bože, světlo tvé moudrosti osvětluje bloudící,
aby našli svůj domov u tebe.
Pomoz nám žít tak,
abychom nebyli křesťany jen podle jména,
ale celým svým životem.
Prosíme tě o to skrze Ježíše Krista, tvého Syna,
našeho Pána a bratra,
který v jednotě Ducha svatého
s tebou žije a působí navěky věků. Amen.

1. čtení Sk 2,14a.36–41

Čtení ze Skutků apoštolů.

Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Ať tedy všecken Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.“

Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ Petr jim odpověděl: „Obratťe se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“

A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Ž 116,5–6.10–11.15–16ac

R: Hospodin je mé světlo a má spása.

Hospodin je milostivý a spravedlivý, * milosrdný je náš Bůh.

Hospodin chrání prosté lidi; * pomohl mi, když jsem byl v bídě. R:

Měl jsem důvěru, i když jsem si řekl: * „Jsem tak sklíčen!“

Pravil jsem ve svém rozrušení: * „Každý člověk klame!“ R:

Drahocenná je v Hospodinových očích * smrt jeho zbožných.

Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, * rozvázal jsi moje pouta. R:

2. čtení 1 P 1,17–23

Čtení z prvního listu apoštola Petra.

Milovaní, jestliže ,vzýváte jako Otce' toho, kdo nestranně soudí každého podle jeho činů, v bázni před ním žijte dny svého pozemského života. Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů. Skrze něho věříte v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, takže se vaše víra i naděje upíná k Bohu.

Když jste nyní přijali pravdu a tak očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, z upřímného srdce vytrvale se navzájem milujte. Vždyť jste se znovu narodili, nikoli z pomíjitelného semene, nýbrž z nepomíjitelného, skrze živé a věčné slovo Boží.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Verš před evangeliem

Aleluja. Pane, zůstaň s námi, neboť se už připozdívá. Aleluja.

Evangelium L 24,13–35

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Téhož dne, prvního po sobotě, se ubírali dva z učedníků do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali.

Řekl jim: „O čem to spolu rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíš Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“

A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.

Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni ho však začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ A v tu hodinu vstali a vrátili se do Jeruzaléma; našli jedenáct učedníků a jejich druhy pohromadě. Ti jim řekli: „Pán byl opravdu vzkříšen a zjevil se Šimonovi.“ Oni pak vypravovali, co se jim stalo na cestě a jak se jim dal poznat, když lámal chléb.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Kázání

Dva učedníci jdou v neděli po Ježíšově ukřižování z Jeruzaléma do obce Emaus a vypráví si spolu o věcech, které se v uplynulých dnech staly v Jeruzalémě a kterých oni byli zřejmě svědky. Prostě si spolu povídali o tom, co viděli na vlastní oči – povídali si o Ježíšovi. A najednou jde Ježíš s nimi, připojí se k nim, ale jejich oči jej nepoznali. Něco jim bránilo, aby poznali toho, kterého tak dobře znali. Tou oponou zatemňující jejich zrak bylo to jejich velké zklamání z toho, jak dopadl Ježíš a jak dopadli i oni se svou vírou v něho.

Když se jich Ježíš, doposud jimi nepoznaný, zeptal, o čem si tak cestou vypráví, vylíčili mu celý příběh: Ježíš Nazaretský, mocný prorok před Bohem i před lidmi, byl odsouzen k smrti a byl ukřižován. – A nakonec připojují i svůj postesk nad celou událostí: – A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. – Ano, oni věřili Ježíšovi a doufali, že on změní nesnesitelnou situaci, které byli Židé vystaveni skrze okupaci své země římskou mocí. Slova – už je to dnes třetí den – ukazují na to, že jsou již nyní zcela přemoženi zklamáním nad tím, že celé Ježíšovo působení skončilo v jeden okamžik jeho smrtí. – Už je to třetí den...a nic se nestalo. Slova totální beznaděje.

Ježíš, který je stále doprovází a stále je nepoznan, jim začne vykládat na základě Písma svatého, proč se to všechno tak muselo stát. Začal jim pomaličku otevírat oči, a tak když dorazili domů, a Ježíš se chystal pokračovat dál, přemluvili jej, aby zůstal s nimi. Snad jim najednou s ním bylo nějak dobře. Zřejmě spolu ještě dále o těch věcech hovořili a když přišlo k večeři a Ježíš pronesl požehnání nad chlebem, oči se jim konečně otevřeli a oni poznali, že ten, který je celou cestu provázel je on – Ježíš. A v tom okamžiku jim to

došlo – vždyť když jim vysvětloval Písmo svaté, hořela jejich srdce, to znamená, že začínali chápat, proč se všechno tak muselo stát.

Sestry a bratři, tento příběh Ježíšových učedníků jdoucích do Emaus může být a je také naším příběhem, na konci něhož nám začne hořet srdce, protože začneme chápat a vzkříšený Ježíš se nám dá poznat tak, že bude zakoušen jako přítomný.

Úplně na začátku jde o to, že si dva lidé povídají o své naději i o svém zklamání, povídají si o Ježíšovi z Nazareta – povídat si o Ježíšovi je pro ně zřejmě velmi vzrušující téma. A když tak spolu hovoří, najednou je Ježíš doprovází, ale oni neví, že on je on. Oni vlastně ani nepřipouští, že by se s ním ještě mohli setkat. Ježíš je jejich minulost. Ježíš byl. Tečka. Ještě si o tom popovídají, aby ze sebe dostali všechno to zklamání, spolu se podělí o tu hořkost, uleví si.

Ježíš ale není jen jakási minulost, není to jen epizoda, která se odehrála a ve svém finále skončila fiaskem kříže. Ježíš je jejich přítomnost, i když o tom ještě nevědí, a Ježíš je i jejich budoucnost, ač už ztratili veškerou naději, když říkají – a my jsme mysleli...ale je to už třetí den...

O tom, že Ježíš je živý, se záhy přesvědčí sami – jednak začnou chápat Písmo svaté, získají jiný úhel pohledu na starozákonní proroctví o Mesiášovi a jejich srdce, jak sami říkají, začne hořet... Snad by se to dalo připodobnit tomu, když člověk přijde na nějakou velmi složitou věc, když získá nový pohled na věc, když se mu rozšíří jeho obzory... Ježíšovým vysvětlováním se jim výrazně obzory rozšířili a oni zřejmě přestali být jen a jen zklamanými pocestnými a nakonec se jim otevrou oči zcela, když Ježíš láme chléb.

Sestry a bratři, aby se stal tento příběh také naším příběhem, musíme začít tím, že Ježíš, jeho kázání a vše co k němu patří, se pro nás stanou vzrušující událostí, které budeme chtít přijít na kloub. Když se pro nás Ježíš stane alespoň natolik zajímavým, jako finále hokejové extraligy či nějaký fotbalový zápas, nějaký nejnovější drb či vývoj politické krize, máme šanci, že on dodrží slovo, které dal – Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, já jsem uprostřed nich. V příběhu učedníků jdoucích do Emaus toto slovo dodržel. A pak s námi půjde kus cesty, nepoznán, bude nám však vysvětlovat proč se některé věci, kterým nerozumíme, dějí tak a tak. Získáme větší vhled do Božích věcí – budeme-li studovat a zkoumat Bibli, rozhodně se nám rozšíří naše obzory a budeme prožívat ono hoření srdce – radost nad tím, že už konečně chápeme, budeme moci zvolat ono lidské – Mám to!

Když budeme mít tuto část cesty za sebou, poznáme jej při lámání chleba – poznáme jej při bohoslužbě při žehnání chleba a vína – tak jak on se dal poznat zkroušeným pocestným. A podobně jako se emauzští učenici stali svědky Ježíšova zmrtvýchvstání, staneme se i my věrohodnými svědky toho, že ten který zemřel je živý, neboť s ním máme živou zkušenost. Tam kde byla beznaděj, hořkost zklamání a strach, je najednou někdo, je onen mrtvý Ježíš zpátky – jiný a stejný – zmrtvýchvstalý. Je to svědectví toho, že ženy nelhaly, a že Marie Magdaléna se toho rána skutečně se vzkříšeným Ježíšem setkala – a nejen ona, ale nyní i oni – nyní nebo po cestě s ním i my. A kdo má tuto zkušenost, ten ví, jaké jsou jeho priority. Že je to Ježíš a jeho věc, která neskončila jeho smrtí, nýbrž pokračuje a směřuje ke svému závěru, kterým je Bůh ve všem a vyřešení všech lidských žalů a tužeb.

Přímluvy

- za církev
- za svět
- za nemocné a odvrácení pandemie
- za potřebné
- za zemřelé

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé je království i moc i sláva navěky. Amen.

Požehnání

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání,
kéž nad námi rozjasní svou tvář!
Ať je známa na zemi tvá cesta,
mezi všemi pronárody tvoje spása!
Bůh nám žehná, Bůh náš.
Bůh nám dává svoje požehnání.
Nechť se ho bojí všechny dálavy země!
Žehnej nám všemohoucí Bůh
Otec i Syn i Duch svatý. Amen.